

totiž ještě nepatřila. Moc si to ale přála. Pocházela ze spořádané rodiny a rodiče jí pořád něco zakazovali, nakazovali a přikazovali. A Banda byla v Brně proslulá tím, že se v ní svobodně divočilo, řádilo a dělalo všechno to, co se doma dělat nesmělo. Malá kuna dostala zatím jenom pozvání a dnes se mělo ukázat, jestli ji Banda vezme mezi sebe.

Náčelník kuňák Pidlovoko řekl: „Jestli překóšeš kabel na Volvu na parkovišti pod hotelem International, patříš mezi nás.“

„Ale to je hlídané parkoviště,“ pípla zděšeně malá kuna.

„No šak právě,“ zamnul si spokojeně tlapky Pidlovoko. Kuna se už už vydala k hotelu, když ji zastavil Pidlovokův hlas.

„A musíš kósnót teho borca s čepicó, hlídače!“

„Cože?! A kam?!“

„No kam myslíš?“ To tedy malá kuna vážně nevěděla.

„Do hlavy! Do nohy! Do ruky!“ překřikovali se divoké kuny a kuňáci z Bandy.

„Hm. Stačí do boty. Ale betelně!“ smiloval se Pidlovoko.

Kuna se tedy vydala k parkovišti. A Banda si to neslyšně metla za ní. Kuna nejdřív našla Volvo, které stálo hned u vjezdu. Protáhla se škvírami v podvozku a co nejrychleji překousala kabely u motoru. Pak se